

[Anker Lau.]

ene million efter den anden. Dette skal jeg komme tilbage til senere og foreløbig blot påpege, at Sjøvinnubankin og den del af det færøske erhvervsliv, som er knyttet hertil, trods alt kun er en del af det færøske erhvervsliv, der måske oven i købet har haft en ganske særlig politisk ledelse, og det er aldrig godt, når politik og forretning i alt-for høj grad blandes sammen.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet nævnte det indtryk, vi hernede må have fået af den mand, som har stået i spidsen for dette arbejde, og det billede, den ærede ordfører gav, var vel ikke helt ved siden af. Det må stå for os, som om der her har været tale om letsindighed, manglende kendskab til egen begrænsning, og hvad der iøvrigt i en sådan situation kendetegner de mænd, der er skyld i forholdene. Det tjener ikke noget fornuftigt formål at ville forsøge at forsvare, hvad der er sket deroppe. Det er den gamle ledelses ansvar, og naturligvis i første omgang Færøernes ansvar, det må siges ganske klart, der er ingen grund til at lægge skjul på dette. Der er tabt mange penge deroppe, vel også på grund af dette mærkelige tillidsbegreb, visse mennesker har — vi kender noget lignende her i landet fra tiden efter den første verdenskrig, ganske vist i endnu større format —, men det er noget sådant, der har været årsag til det, der er sket, og som føles meget smerteligt i store kredse i det færøske folk.

Når denne kendsgerning er slået fast, kan jeg slutte mig til det ønske, man nærer både fra dansk og færøsk side om, at man nu virkelig får undersøgt den sande årsag til, at det er gået, som det er. Jeg forstår, det er meningen, at en sådan undersøgelse nu skal foretages, men det vil næppe være rigtigt at indlede en politimæssig undersøgelse, før man overhovedet ved, om der kan placeres et politimæssigt ansvar her, men er der grund hertil, må en sådan undersøgelse naturligvis foretages. Det vil ikke være urimeligt ved en sådan undersøgelse virkelig at trænge til bunds i forholdene, også i andre lokale eller internationale forhold, som kan belyse det, der her er sket, og som kan have større eller mindre andel i årsagen til bankkrakket. Jeg erindrer, at der sidste forår var en bevægelse deroppe, der blev kaldt 14. september-folkene — jeg er ikke ganske klar over, hvad det er for noget —, men disse folk provokerede en strejkebevægelse frem ved temmelig voldelige midler, om hvis lovlighed der måske kan være tvivl, og denne strejke forsinkede det færøske fiskeri i måneder. Jeg ville

finde det rimeligt, om man undersøgte, hvor stor en rolle dette eventuelt har spillet for den udvikling, der har fundet sted.

Vi står nu overfor den anden rekonstruktion af Sjøvinnubankin, og jeg beklager, at det ikke ved den første rekonstruktion lykkedes at trænge til bunds i bankens økonomiske forhold. Til gengæld er det mit ganske bestemte indtryk, såvidt jeg kan skønne af de tal, der har været tilgængelige, at det nu er lykkedes at komme et stykke under bunden, idet der efter rekonstruktionsforslaget er en del reserver, som kan komme den fremtidige udvikling til gode. Det har været glædeligt for os at konstatere, at regeringen har haft et så godt og tillidsfuldt samarbejde med den færøske delegation, som har været hernede, og at alt er sket i enighed mellem færingerne og de danske.

Den danske befolkning bør ikke få et forkert indtryk af forholdene deroppe, og de færinger, der er uskyldige i misøren, bør heller ikke få et forkert indtryk af, hvad vi hernede mener om sagen.

Jeg synes, der ved denne lejlighed er grund til at se lidt på øernes aktivside. Den færøske befolkning er virkelig i besiddelse af megen faglig dygtighed, hårdførhed og udholdenhed. Den danske befolkning kan ikke altid helt trænge til bunds i, hvad der kræves af det færøske folk ved udførelsen af dets hovederhverv, fiskeriet, og jeg synes også, man ved denne lejlighed med respekt bør minde om, hvorledes færingerne under krigen bragte fødevarer til England, og hvad man i det hele taget i krigstiden foretog sig i denne retning fra Færøernes side.

Endelig står vi her overfor et lille samfund på ikke mere end 30 000 mennesker, der ved det hårde arbejde, der her har været nævnt, præsterer en eksport på mellem 50 og 70 mill. kr. om året. Det forekommer mig at være værd at nævne. Her er tale om en virkelig arbejdsindsats, som også vi hernede må have respekt for. Ganske vist har vi sommetider temmelig dyrt måttet betale for, at det blev muligt at eksportere fisk ved en række bytteforretninger, vi måtte betale lidt vel rigeligt for italienske metervarer o. s. v., men den arbejdsindsats, der ligger bag ved alt dette, må alligevel ikke underkendes, og det er da så ligetil, at en sådan eksport kræver en finansiering — det kan jo ikke undgås i nogen forretning; og mange af de millionbeløb, der tidligere har været nævnt i forbindelse med Færøerne, og som har været med til at skabe det ind-